

Arrest

nr. 199 775 van 15 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUGGENHOUDT
Graaf van Hoornestraat 51
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUGGENHOUDT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pashtou van origine. U bent afkomstig uit het dorp Wazghar, gelegen in het district Ghorband in de provincie Parwan. U bent 34 jaar oud en u bent soenniet. U heeft een verloofde, Leila Sadeqi, die nu nog in Wazghar verblijft.

In 1996 of 1997 werd uw broer meegenomen door de taliban. In ruil voor uw broer vroeg de taliban om geld te geven of iemand om hen te vervoegen. U wilde geen van beide, dus u besloot Afghanistan te verlaten. U verliet Afghanistan in 1998, waarna u vijf of zes jaar illegaal in Sheraz (Iran) verbleef.

U verliet Iran en in 2005 kwam u aan in het Verenigd Koninkrijk, waar u bleef tot 2014. U woonde samen met vrienden in Leeds en u deed zwartwerk in de horeca en in de bouwsector. In mei 2014 werd u opgepakt door de politie. U vroeg asiel aan, maar uw aanvraag werd geweigerd. U werd twee maanden vastgehouden in London Heathrow, waarna u op 22 juli 2014 werd teruggestuurd naar Kabul, Afghanistan.

Toen u op 23 juli 2014 landde in Kabul ging u meteen naar uw familie in uw geboortedorp Wazghar. U zorgde voor uw ouders. Toen u terug in Afghanistan was, merkte u dat uw broer lid van de taliban geworden was. U adviseerde hem meerdere keren om te stoppen met werken voor de taliban. Uw broer luisterde niet en na overleg met uw ouders besliste u om hem aan te geven aan de overheid. U kende Rafi, een commandant in Sia Gerd. U vertelde hem over uw broer en zei hem dat u uw broer wilde aangeven. Begin september 2015 bracht u uw broer naar de brug in Sia Gerd om inkopen te doen. Daar werd u opgewacht door Rafi en soldaten die uw broer arresteerden.

Rafi zei u dat uw leven nu in gevaar was en u besliste om niet meer naar huis te gaan. U ging naar uw vriend Ashoqullah in Sia Gerd waar u één of twee nachten bleef. U contacteerde uw vrienden in het Verenigd Koninkrijk om u te helpen Afghanistan te verlaten.

U vond via hen een smokkelaar en u verliet Afghanistan tussen 10 en 12 september 2015. Na een reis van ongeveer anderhalve maand kwam u aan in België op 30 oktober 2015. Op 5 november 2015 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw taskara, uw paspoort, een brief van de taliban, een document over uw verwijdering uit het Verenigd Koninkrijk en een enveloppe waarin deze documenten werden opgestuurd, neer.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Allereerst moet worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate werd aangetast. Zo verklaarde u dat u pas asiel aanvraagde in het Verenigd Koninkrijk nadat de politie u had opgepakt in 2014, ondanks het feit dat u al van 2005 in het Verenigd Koninkrijk verbleef (CGVS, p. 5-6). Gevraagd naar de reden waarom u zo lang wachtte om asiel aan te vragen verklaarde u dat u wel asiel wilde aanvragen, maar dat u vingerafdrukken had gegeven in Griekenland waardoor u vreesde dat u zou worden teruggestuurd naar Griekenland (CGVS, p. 6). U beweerde dat u hoorde dat de deportaties stopten in 2011 (CGVS, p. 6), maar toch diende u pas drie jaar later een asielaanvraag in. De reden waarom u asiel aanvraagde was om legaal in het Verenigd Koninkrijk te kunnen verblijven (CGVS, p. 5-6). Dat u negen jaar heeft gewacht om een asielaanvraag in te dienen in het Verenigd Koninkrijk wijst erop dat de problemen waardoor u de eerste keer Afghanistan ontvluchtte niet van die aard waren dat u internationale bescherming nodig had. Uw laattijdige asielaanvraag tast bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid ten zeerste aan.

Vervolgens verklaarde u dat u in het Verenigd Koninkrijk onder een andere naam gekend bent, namelijk A.(...) M.(...) in plaats van M.(...) M.(...) (CGVS, p. 4). Gevraagd waarom u deze naam gebruikte,

verklaarde u dat uw echte naam M.(...) is (CGVS, p. 4). U verklaarde dat u in uw Britse asielaanvraag eveneens de naam A.(...) M.(...) had gebruikt aangezien iedereen u daar kende als A.(...) en niet als M.(...) (CGVS, p. 6). U verklaarde in België te hebben beslist om hier uw naam te gebruiken die u was gegeven door uw familie (CGVS, p. 6). Dat u twee verschillende namen gebruikt en dat u in het Verenigd Koninkrijk onder een andere naam asiel heeft aangevraagd, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid eens te meer.

Voorts verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u een dreigbrief ontving op het moment dat u nog in Afghanistan verbleef (zie vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat de dreigbrief toekwam toen u al vertrokken was uit Afghanistan (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u in Griekenland was nadat u uw regio verliet en dat uw moeder u zei dat het voor u was (CGVS, p. 16). U zei dat het misschien een fout was (CGVS, p. 16). Deze verduidelijking is echter niet genoeg om bovenstaande tegenstrijdigheid te kunnen verklaren en dit zet uw algemene geloofwaardigheid bijgevolg verder op de helling.

Er werd voorts vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit of recent verbleven heeft in een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u een zeer beperkte kennis heeft over wat er zich heeft afgespeeld in uw regio in het jaar dat u in uw geboortedorp verbleef. Zo verklaarde dat u er zich geen speciale incidenten voorgedaan hebben toen u er was (CGVS, p. 16). U beweerde nog dat er een gevecht tussen de overheid en de taliban aan de gang was in Sia Gerd (CGVS, p. 16), maar u kan hierover nauwelijks informatie verschaffen. U zegt alleen dat er aan beide zijden slachtoffers vielen (CGVS, p. 16), informatie die dermate generiek is dat ze niet kan volstaan om uw verblijf in uw geboortedorp in 2014-2015 aannemelijk te maken. Verder kan u geen andere incidenten opnoemen. U weet niets over een bomaanslag in uw regio (CGVS, p. 17). Nochtans zijn er wel degelijk bomaanslagen geweest in uw regio, onder andere een ontploffing in uw district waarbij minstens elf gewonden waren (zie administratief dossier). Als u na uw vertrek uit het Verenigd Koninkrijk werkelijk terugkeerde naar Wazghar, dan kan minstens worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van een aanslag waarbij elf gewonden vielen in uw regio. U verklaarde verder geen informatie te hebben over een luchtaanval van de NAVO op het moment dat u in Afghanistan verbleef (CGVS, p. 17). Het CGVS beschikt over informatie waaruit blijkt dat de NAVO bij een aanval per ongeluk de leden van de lokale politie raakte (zie administratief dossier). Ten slotte bent u niet op de hoogte van leden van de taliban die werden gedood door drones (CGVS, p. 17). Uit informatie die op het CGVS voorhanden is blijkt dat minstens twee talibancommandanten omkwamen bij een droneaanval (zie administratief dossier). Dat u niet op de hoogte bent van incidenten die zich voordeden in uw regio ten tijde van uw beweerd verblijf in Wazghar, trekken uw verklaringen over uw recent verblijf ernstig in twijfel.

Dat u wel weet over andere incidenten kan vertellen die zich voordeden toen u nog in het Verenigd Koninkrijk was, zoals de aanval op uw dorp in januari 2014 (CGVS, p. 16) of de dood van een parlamentslid in 2011 (CGVS, p. 17), kan geenszins aantonen dat u van juli 2014 tot aan uw vertrek uit Afghanistan in september 2015 in uw geboortedorp Wazghar hebt verbleven. Dit toont enkel aan dat u in staat bent om informatie over uw regio in Afghanistan op te zoeken en kan hoogstens uw verklaringen ondersteunen dat u in contact was met uw familie toen u in het Verenigd Koninkrijk verbleef.

Vervolgens werd u gevraagd om bekende mensen op te noemen uit de regio (CGVS, p. 18). U noemde eerst vier namen op van talibanleden uit uw dorp, om vervolgens Ashraf Ghani en Abdul Abdullah op te noemen op nationaal niveau (CGVS, p. 19). Ook deze antwoorden kunnen uw beweerde recent verblijf

in Wazghar niet aantonen. Er werd verduidelijkt dat er specifiek gevraagd werd naar mensen uit uw regio, en dat u daarbij zowel mensen uit Sia Gerd als uit de provincie kon opnoemen (CGVS, p. 19). Uw antwoord hierop was erg vaag. U zei dat het hoofd van het district Arif was, maar dan verbeterde u zich en zei dat het Farid was (CGVS, p. 19). Gevraagd naar zijn volledige naam verklaarde u dat u enkel Farid hoorde (CGVS, p. 19). Uw verklaring strookt echter niet met de informatie die beschikbaar is op het CGVS. Daaruit blijkt immers dat de districtchef van Ghorband Mohammad Sayeed Sadiqi was in de periode dat u naar Wazghar zou zijn teruggekeerd (zie administratief dossier). Daarnaast verklaarde u nog iemand te kennen met de naam Rafi (CGVS, p. 19). Als antwoord op de vraag wat zijn volledige naam is, zegt u dat de naam van zijn vader Zamin Ahmad is (CGVS, p. 19). U zegt dat Rafi een commandant is, maar kan niet aangeven van wat. U verklaarde dat iedereen met een beetje rang commandant wordt genoemd (CGVS, p. 19). Deze verklaringen zijn erg vaag en ondanks de verschillende bijvragen is het niet mogelijk om te achterhalen wie deze persoon is. Voorts weet u dat Parwan beschikt over een gouverneur, maar u verklaarde dat u hem niet kent, en dat u er niets over weet (CGVS, p. 19). Uw gebrek aan kennis over mensen die bekend zijn in uw regio brengt de geloofwaardigheid van uw bewering in uw geboorteregio te hebben verbleven voor uw komst naar België eens te meer in het gedrang. Dat u wel een commandant van de provinciale veiligheid, namelijk Sanam, bij naam kan noemen (CGVS, p. 19), wat strookt met de informatie die het CGVS voorhanden heeft, volstaat niet om op te wegen tegen bovenstaande vaststellingen.

Voorts werden enkele bekende mensen uit uw regio opgesomd, die u geacht wordt te kennen als inderdaad in Wazghar verbleef tussen juli 2014 en september 2015. Zo werd gevraagd naar generaal Baba Jan (CGVS, p. 19). U zei dat u van hem hoorde, en dat u zich herinnert dat hij een functie had van het ministerie van binnenlandse zaken (CGVS, p. 19). Uit de informatie die op het CGVS voorhanden is blijkt dat hij een politiecommandant was die voornamelijk actief was in de vallei waar u vandaan komt (zie administratief dossier). Dat u niet meer informatie over deze persoon kan geven, is weinig aannemelijk. U verklaarde verder ook Mullah Matiullah kent en dat hij een commandant was bij de taliban (CGVS, p. 19). U zei dat hij werd gedood, maar u slaagt er niet in om te vertellen over de omstandigheden of over het tijdstip waarop dit ongeveer gebeurde (CGVS, p. 20). Dat u zelf verklaart dat een persoon overleden is, maar er dan niet in slaagt om enige extra informatie te geven, wijst veeleer op ingestudeerde kennis dan op een geloofwaardig recent verblijf in Wazghar.

Vervolgens bent u niet in staat om doorleefd te vertellen over uw terugkeer naar uw geboortedorp na vijftien jaar elders te hebben verbleven. U werd gevraagd hoe het was om terug te keren naar Afghanistan (CGVS, p. 7). U verklaarde dat het nog erger was dan voorheen omdat de problemen van vroeger er nog steeds waren, maar deze keer was uw broer bij de taliban (CGVS, p. 7). U verklaarde uw familie niet op de hoogte te hebben gebracht van uw nakende terugkeer, dus werd er gepolst naar de reactie van uw familie op uw plotse terugkeer (CGVS, p. 7). Uw verklaringen hieromtrent zijn uiterst vaag. Op de vraag hoe uw familie reageerde als u plots thuis aankwam, antwoordde u dat u naar de deur ging en uw familie zag, u ging recht naar uw moeder en daarna wist heel de familie het (CGVS, p. 7). U werd daarna nogmaals gevraagd wat hun reactie was en u zei "wat kan de reactie van een moeder zijn?" (CGVS, p. 7). Toen u werd gevraagd om het uit te leggen, zei u dat ze een moeder is, en dat als iemand geen moeder is dit niet snapt (CGVS, p. 7). U ontwijkt de vraag meerdere malen. U verklaarde uiteindelijk dat u een halfuur tot een uur knuffelde met haar, en dat daarna de familie het te weten kwam (CGVS, p. 7). Gepeild naar de reactie van uw vader verklaarde u dat deze hetzelfde was, en dat hij verbaasd was dat een persoon naar binnen gaat zonder hem binnen te laten (CGVS, p. 8). Ten slotte werd er gepolst naar de reactie van uw broers en uw zussen op uw terugkomst (CGVS, p. 8). U beweerde dat uw broers er waren, en dat uw zussen getrouwd kwamen en langskwamen na het werk (CGVS, p. 8). Nogmaals gevraagd naar hun reactie zei u dat u denkt dat niets belangrijker is als familie, want u kwam na een lange tijd (CGVS, p. 8). Na de derde keer de vraag te herhalen zei u dat ze erg blij waren (CGVS, p. 8). Gevraagd naar meer uitleg zei u dat ze erg blij waren dat u er was (CGVS, p. 8). U beweerde dat ze u het gevoel gaven dat u zich geen zorgen hoefde te maken en dat u erg blij was uw vader, broers en zussen te zien (CGVS, p. 8). U werd meermaals de kans geboden om te vertellen hoe er bij uw terugkeer precies werd gereageerd door uw familie, die u reeds vijftien jaar niet meer gezien had. Uw verklaringen daaromtrent zijn vaag en zelfs na herhaaldelijk dezelfde vragen te stellen slaagde u er niet in om doorleefd te vertellen over de reacties van uw familie bij uw terugkeer. Dit doet ernstig vermoeden dat u na vijftien jaar niet naar uw huis in Wazghar bent teruggekeerd, maar dat u elders verbleef.

Voorts werd gepolst naar uw beleving van uw terugkeer in uw dorp in vergelijking met vijftien jaar geleden. Allereerst werd u gevraagd hoe het was om terug te zijn in uw geboortedorp na vijftien jaar elders te hebben verbleven. U verklaarde dat u uw familie zag, uw ouders, uw broers en zussen, en dat

niets belangrijker was dan dat (CGVS, p. 8). U zei dat het een plezier is om na al die jaren terug bij uw familie te zijn na jaren van afwezigheid (CGVS, p. 8). Gepolst naar hoe het was om terug in een klein dorp te zijn nadat u in een stad als Leeds verbleven had, verklaarde u dat Leeds is voor de mensen van Leeds en dat u bent van de plaats waar u geboren bent (CGVS, p. 8). U zei dat als uw ouders er leven en uw broers en zussen, dat het dan uw plaats is (CGVS, p. 8). Op de vraag of u de stad miste antwoordde u negatief (CGVS, p. 8). Toen u later die vraag opnieuw werd gesteld of u iets miste, zei u dat u uw vriendin miste (CGVS, p. 17). Dat u verder niets anders zou missen van het stadsleven is echter niet aannemelijk. Volgens uw verklaringen woonde u immers negen jaar in het Verenigd Koninkrijk, meer bepaald in Leeds (CGVS, p. 6). Dat u van een grote Britse stad naar een klein Afghaans dorp verhuisde zonder iets te missen van het stadsleven, behalve uw vriendin, is niet aannemelijk gelet op het feit dat er in Leeds veel voorzieningen zijn, en dat er volgens uw beweringen noch elektriciteit, noch stromend water had in Wazghar (CGVS, p. 13). Dit element wijst erop dat u na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk niet bent teruggekeerd naar Wazghar, maar dat u elders verbleef.

Daarnaast werd gepolst naar mogelijke veranderingen die u opmerkte bij uw terugkeer naar Afghanistan. Initieel verklaarde u dat er dezelfde huizen waren in uw dorp zoals u ze zag, en dat er een paar nieuwe huizen gebouwd waren (CGVS, p. 8). Nogmaals gevraagd of er iets veranderd was, beweerde u dat het hetzelfde was zoals u het zag (CGVS, p. 8). Toen om bevestiging werd gevraagd dat u vertrok en dat na vijftien jaar alles hetzelfde was, zei u dat de huizen dezelfde waren, en dat enkele nieuwe huizen gebouwd waren (CGVS, p. 8). U verklaarde dat mensen van uw leeftijd volwassen waren en dat de jongeren oud waren, de cultuur en het leven waren niet veranderd (CGVS, p. 8). Na de pauze werd u geconfronteerd met het feit dat u er tot dan toe niet in geslaagd was het CGVS ervan te overtuigen dat u na uw vertrek uit het Verenigd Koninkrijk naar uw geboortedorp Wazghar ging en daar een jaar verbleef (CGVS, p. 13). Toen kon u plots wel vertellen over veranderingen, zoals een onverharde weg naar Sia Gerd die werd aangelegd, het kanaal dat nu verhard was met beton en stenen, dat er elektriciteit was, en dat er een waterpomp werd gebouwd (CGVS, p. 13). Ook herinnert u zich na de pauze dat er moskeeën werden gebouwd, dat er een verharde moskee was in uw dorp, en weet u plots dat er tankstations zijn in Sia Gerd waar de wegen nu verhard zijn (CGVS, p. 18). Dat u na de pauze er plots wel in slaagt om te vertellen over veranderingen in uw dorp wijst er alleen op dat u in staat bent om informatie op te zoeken via een smartphone, in het bijzonder omdat u voor de pauze tot driemaal toe gevraagd werd naar veranderingen die in uw dorp hadden plaatsgevonden. Dit element ondermijnt uw verklaringen over uw recente verblijfplaats eens te meer.

Gelet op alle bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw recent verblijf in uw geboortedorp Wazghar, waardoor aan de door u ingeroepen problemen evenmin geloof kan worden gehecht.

Het feit dat u op de hoogte bent van de geografie in de omgeving van uw geboortedorp Wazghar, wijst er louter op dat u van Wazghar afkomstig bent, maar bewijst niets over uw recent verblijf in Wazghar in 2014 en 2015.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Ghorband gelegen in de provincie Parwan na uw terugkeer naar Afghanistan in 2014. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recent verblijf in uw regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u na uw terugkeer in Afghanistan in 2014 en voor uw komst naar België in 2015 in het dorp Wazghar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan na uw terugkeer in 2014 (CGVS, p. 13, 24). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw herkomst uit Wazghar, maar dat u moet aantonen dat u na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk verbleef in Wazghar en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Toen u de eerste keer werd gewezen op het vermoeden dat u niet terugkeerde naar Wazghar in 2014, zei u dat er vragen gesteld konden worden, want dat u van daar was (CGVS, p. 13). Er werd u verteld dat het mogelijk is dat u afkomstig bent uit Wazghar, maar dat er getwijfeld wordt aan uw recent verblijf nadat u werd teruggestuurd uit het Verenigd Koninkrijk naar Afghanistan (CGVS, p. 13). U verklaarde dat uw familie, uw moeder en uw vader daar wonen en dat u geen andere familie heeft voor zover u weet (CGVS, p. 13). U werd er dan op gewezen dat het niet per definitie problematisch was als daar niet was geweest na uw terugkeer, en dat het vooral belangrijk is voor de beoordeling van uw asielaanvraag om te weten waar u werkelijk verbleven heeft voor uw komst naar België (CGVS, p. 13). U reageerde dat het niet is omdat u in het buitenland woonde, dat u het niet gewoon bent om in modderhuizen te wonen (CGVS, p. 13). U zei dat uw moeder van daar is, net zoals u, dat uw ouders daar zijn en dat u er dus ook moest leven (CGVS, p. 13).

Op het einde van het gehoor werd u nogmaals geconfronteerd met het feit dat er niet geloofd wordt dat u na uw verblijf in het Verenigd Koninkrijk in Wazghar zou hebben verbleven (CGVS, p. 24). U verklaarde dat u alles zei wat u weet (CGVS, p. 24). U zei dat het niet uw taak was om naar de straat te gaan en te zien welke nieuwe dingen er zijn, dat het belangrijk was voor u om thuis te blijven en dat u informatie gaf over wegen die dezelfde zijn, dat er nu auto's zijn in plaats van ezels, dat mensen zich vroeger te voet verplaatsten (CGVS, p. 24). U zei dat er geen bouwwerken waren, dus dat u er ook niets over kon vertellen en dat het allemaal hetzelfde was (CGVS, p. 24). Uw antwoorden werpen geen nieuw licht op de vaststelling dat u niet recentelijk uit Wazghar afkomstig bent.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw

gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegde veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Met de taskara en het paspoort dat u neerlegde, bent u er niet in geslaagd uw recente herkomst noch uw identiteit aan te tonen. Aangezien u verklaarde gekend te zijn zowel onder de naam Mirzai Mandozai als onder de naam Ahmad Mandozai (CGVS, p. 3-4). Er kan geenszins vanuit gegaan worden dat de naam op uw taskara of uw paspoort uw echte naam betreft. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt voorts dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn (zie administratief dossier). De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Bovendien kunnen deze documenten op geen enkele manier uw recente herkomst uit Wazghar aantonen.

Gelet op het feit dat geen geloof wordt gehecht aan uw recente herkomst, is het niet mogelijk dat u de dreigbrief die u neerlegt heeft ontvangen. Bovendien kan dergelijk stuk gemakkelijk door eenieder op uw vraag en instructie opgesteld zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een bloeiende handel bestaat in dergelijke brieven, die worden opgesteld met het oog op een asielaanvraag in Europa.

Het document in verband met uw verwijdering uit het Verenigd Koninkrijk bevestigt louter dat u op 23 juli 2015 geland bent in Kabul, maar bevat geen informatie over uw verblijfplaats na die datum. De enveloppe die u neerlegde verandert niets aan bovenstaande vaststellingen, aangezien die hoogstens uw verklaring dat u post hebt ontvangen uit Afghanistan kan ondersteunen, wat niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van “ARTIKEL 48/3 TOT EN MET 48/7 VAN DE VREEMDELINGENWET VAN 15 DECEMBER 1980 (VW.); ARTIKEL 3 IUNCTO ARTIKEL 13 VAN HET EUROPEES VERDRAG TOT BESCHERMING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN GOEDGEKEURD BIJ WET VAN 13 MEI 1955 (EVRM); HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING ALS ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR EN DE ARTIKELEN 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN (FORMELE MOTIVERINGSWET)”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4, §§ 4 en 5, van de richtlijn 2011/95/EU en bijgevolg in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU dienen gelezen te worden, volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Allereerst moet worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate werd aangetast. Zo verklaarde u dat u pas asiel aanvraagde in het Verenigd Koninkrijk nadat de politie u had opgepakt in 2014, ondanks het feit dat u al van 2005 in het Verenigd Koninkrijk verbleef (CGVS, p. 5-6). Gevraagd naar de reden waarom u zo lang wachtte om asiel aan te vragen verklaarde u dat u wel asiel wilde aanvragen, maar dat u vingerafdrukken had gegeven in Griekenland waardoor u vreesde dat u zou worden teruggestuurd naar Griekenland (CGVS, p. 6). U beweerde dat u hoorde dat de deportaties stopten in 2011 (CGVS, p. 6), maar toch diende u pas drie jaar later een asielaanvraag in. De reden waarom u asiel aanvraagde was om legaal in het Verenigd Koninkrijk te kunnen verblijven (CGVS, p. 5-6). Dat u negen jaar heeft gewacht om een asielaanvraag in te dienen in het Verenigd Koninkrijk wijst erop dat de problemen waardoor u de eerste keer Afghanistan ontvluchtte niet van die aard waren dat u internationale bescherming nodig had. Uw laattijdige asielaanvraag tast bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid ten zeerste aan.

Vervolgens verklaarde u dat u in het Verenigd Koninkrijk onder een andere naam gekend bent, namelijk A.(...) M.(...) in plaats van M.(...) M.(...) (CGVS, p. 4). Gevraagd waarom u deze naam gebruikte, verklaarde u dat uw echte naam M.(...) is (CGVS, p. 4). U verklaarde dat u in uw Britse asielaanvraag eveneens de naam A.(...) M.(...) had gebruikt aangezien iedereen u daar kende als A.(...) en niet als M.(...) (CGVS, p. 6). U verklaarde in België te hebben beslist om hier uw naam te gebruiken die u was gegeven door uw familie (CGVS, p. 6). Dat u twee verschillende namen gebruikt en dat u in het Verenigd Koninkrijk onder een andere naam asiel heeft aangevraagd, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid eens te meer.

Voorts verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u een dreigbrief ontving op het moment dat u nog in Afghanistan verbleef (zie vragenlijst CGVS, p. 3). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat de dreigbrief toekwam toen u al vertrokken was uit Afghanistan (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u in Griekenland was nadat u uw regio verliet en dat uw moeder u zei dat het voor u was (CGVS, p. 16). U zei dat het misschien een fout was (CGVS, p. 16). Deze verduidelijking is echter niet genoeg om bovenstaande tegenstrijdigheid te kunnen verklaren en dit zet uw algemene geloofwaardigheid bijgevolg verder op de helling.

Er werd voorts vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit of recent verbleven heeft in een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u een zeer beperkte kennis heeft over wat er zich heeft afgespeeld in uw regio in het jaar dat u in uw geboortedorp verbleef. Zo verklaarde dat u er zich geen speciale incidenten voorgedaan hebben toen u er was (CGVS, p. 16). U beweerde nog dat er een gevecht tussen de overheid en de taliban aan de gang was in Sia Gerd (CGVS, p. 16), maar u kan hierover nauwelijks informatie verschaffen. U zegt alleen dat er aan beide zijden slachtoffers vielen (CGVS, p. 16), informatie die dermate generiek is dat ze niet kan volstaan om uw verblijf in uw geboortedorp in 2014-2015 aannemelijk te maken. Verder kan u geen andere incidenten opnoemen. U weet niets over een bomaanslag in uw regio (CGVS, p. 17). Nochtans zijn er wel degelijk bomaanslagen geweest in uw regio, onder andere een ontploffing in uw district waarbij minstens elf gewonden waren (zie administratief dossier). Als u na uw vertrek uit het Verenigd Koninkrijk werkelijk terugkeerde naar Wazghar, dan kan minstens worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van een aanslag waarbij elf gewonden vielen in uw regio. U verklaarde verder geen informatie te hebben over een luchtaanval van de NAVO op het moment dat u in Afghanistan verbleef (CGVS, p. 17). Het CGVS beschikt over informatie waaruit blijkt dat de NAVO bij een aanval per ongeluk de leden van de lokale politie raakte (zie administratief dossier). Ten slotte bent u niet op de hoogte van leden van de taliban die werden gedood door drones (CGVS, p. 17). Uit informatie die op het CGVS voorhanden is blijkt dat minstens twee talibancommandanten omkwamen bij een droneaanval (zie administratief dossier). Dat u niet op de hoogte bent van incidenten die zich voordeden in uw regio ten tijde van uw beweerd verblijf in Wazghar, trekken uw verklaringen over uw recent verblijf ernstig in twijfel.

Dat u wel weet over andere incidenten kan vertellen die zich voordeden toen u nog in het Verenigd Koninkrijk was, zoals de aanval op uw dorp in januari 2014 (CGVS, p. 16) of de dood van een parlamentslid in 2011 (CGVS, p. 17), kan geenszins aantonen dat u van juli 2014 tot aan uw vertrek uit Afghanistan in september 2015 in uw geboortedorp Wazghar hebt verbleven. Dit toont enkel aan dat u in staat bent om informatie over uw regio in Afghanistan op te zoeken en kan hoogstens uw verklaringen ondersteunen dat u in contact was met uw familie toen u in het Verenigd Koninkrijk verbleef.

Vervolgens werd u gevraagd om bekende mensen op te noemen uit de regio (CGVS, p. 18). U noemde eerst vier namen op van talibanleden uit uw dorp, om vervolgens Ashraf Ghani en Abdul Abdullah op te noemen op nationaal niveau (CGVS, p. 19). Ook deze antwoorden kunnen uw beweerde recent verblijf in Wazghar niet aantonen. Er werd verduidelijkt dat er specifiek gevraagd werd naar mensen uit uw regio, en dat u daarbij zowel mensen uit Sia Gerd als uit de provincie kon opnoemen (CGVS, p. 19). Uw antwoord hierop was erg vaag. U zei dat het hoofd van het district Arif was, maar dan verbeterde u zich en zei dat het Farid was (CGVS, p. 19). Gevraagd naar zijn volledige naam verklaarde u dat u enkel Farid hoorde (CGVS, p. 19). Uw verklaring strookt echter niet met de informatie die beschikbaar is op het CGVS. Daaruit blijkt immers dat de districtchef van Ghorband Mohammad Sayeed Sadiqi was in de periode dat u naar Wazghar zou zijn teruggekeerd (zie administratief dossier). Daarnaast verklaarde u

nog iemand te kennen met de naam Rafi (CGVS, p. 19). Als antwoord op de vraag wat zijn volledige naam is, zegt u dat de naam van zijn vader Zamin Ahmad is (CGVS, p. 19). U zegt dat Rafi een commandant is, maar kan niet aangeven van wat. U verklaarde dat iedereen met een beetje rang commandant wordt genoemd (CGVS, p. 19). Deze verklaringen zijn erg vaag en ondanks de verschillende bijvragen is het niet mogelijk om te achterhalen wie deze persoon is. Voorts weet u dat Parwan beschikt over een gouverneur, maar u verklaarde dat u hem niet kent, en dat u er niets over weet (CGVS, p. 19). Uw gebrek aan kennis over mensen die bekend zijn in uw regio brengt de geloofwaardigheid van uw bewering in uw geboorteregio te hebben verbleven voor uw komst naar België eens te meer in het gedrang. Dat u wel een commandant van de provinciale veiligheid, namelijk Sanam, bij naam kan noemen (CGVS, p. 19), wat strookt met de informatie die het CGVS voorhanden heeft, volstaat niet om op te wegen tegen bovenstaande vaststellingen.

(...) Dat u niet meer informatie over deze persoon kan geven, is weinig aannemelijk. U verklaarde verder ook Mullah Matiullah kent en dat hij een commandant was bij de taliban (CGVS, p. 19). U zei dat hij werd gedood, maar u slaagt er niet in om te vertellen over de omstandigheden of over het tijdstip waarop dit ongeveer gebeurde (CGVS, p. 20). Dat u zelf verklaart dat een persoon overleden is, maar er dan niet in slaagt om enige extra informatie te geven, wijst veeleer op ingestudeerde kennis dan op een geloofwaardig recent verblijf in Wazghar.

Vervolgens bent u niet in staat om doorleefd te vertellen over uw terugkeer naar uw geboortedorp na vijftien jaar elders te hebben verbleven. U werd gevraagd hoe het was om terug te keren naar Afghanistan (CGVS, p. 7). U verklaarde dat het nog erger was dan voorheen omdat de problemen van vroeger er nog steeds waren, maar deze keer was uw broer bij de taliban (CGVS, p. 7). U verklaarde uw familie niet op de hoogte te hebben gebracht van uw nakende terugkeer, dus werd er gepolst naar de reactie van uw familie op uw plotse terugkeer (CGVS, p. 7). Uw verklaringen hieromtrent zijn uiterst vaag. Op de vraag hoe uw familie reageerde als u plots thuis aankwam, antwoordde u dat u naar de deur ging en uw familie zag, u ging recht naar uw moeder en daarna wist heel de familie het (CGVS, p. 7). U werd daarna nogmaals gevraagd wat hun reactie was en u zei "wat kan de reactie van een moeder zijn?" (CGVS, p. 7). Toen u werd gevraagd om het uit te leggen, zei u dat ze een moeder is, en dat als iemand geen moeder is dit niet snapt (CGVS, p. 7). U ontwijkt de vraag meerdere malen. U verklaarde uiteindelijk dat u een halfuur tot een uur knuffelde met haar, en dat daarna de familie het te weten kwam (CGVS, p. 7). Gepeild naar de reactie van uw vader verklaarde u dat deze hetzelfde was, en dat hij verbaasd was dat een persoon naar binnen gaat zonder hem binnen te laten (CGVS, p. 8). Ten slotte werd er gepolst naar de reactie van uw broers en uw zussen op uw terugkomst (CGVS, p. 8). U beweerde dat uw broers er waren, en dat uw zussen getrouwd kwamen en langskwamen na het werk (CGVS, p. 8). Nogmaals gevraagd naar hun reactie zei u dat u denkt dat niets belangrijker is als familie, want u kwam na een lange tijd (CGVS, p. 8). Na de derde keer de vraag te herhalen zei u dat ze erg blij waren (CGVS, p. 8). Gevraagd naar meer uitleg zei u dat ze erg blij waren dat u er was (CGVS, p. 8). U beweerde dat ze u het gevoel gaven dat u zich geen zorgen hoefde te maken en dat u erg blij was uw vader, broers en zussen te zien (CGVS, p. 8). U werd meermaals de kans geboden om te vertellen hoe er bij uw terugkeer precies werd gereageerd door uw familie, die u reeds vijftien jaar niet meer gezien had. Uw verklaringen daaromtrent zijn vaag en zelfs na herhaaldelijk dezelfde vragen te stellen slaagde u er niet in om doorleefd te vertellen over de reacties van uw familie bij uw terugkeer. Dit doet ernstig vermoeden dat u na vijftien jaar niet naar uw huis in Wazghar bent teruggekeerd, maar dat u elders verbleef.

Voorts werd gepolst naar uw beleving van uw terugkeer in uw dorp in vergelijking met vijftien jaar geleden. Allereerst werd u gevraagd hoe het was om terug te zijn in uw geboortedorp na vijftien jaar elders te hebben verbleven. U verklaarde dat u uw familie zag, uw ouders, uw broers en zussen, en dat niets belangrijker was dan dat (CGVS, p. 8). U zei dat het een plezier is om na al die jaren terug bij uw familie te zijn na jaren van afwezigheid (CGVS, p. 8). Gepolst naar hoe het was om terug in een klein dorp te zijn nadat u in een stad als Leeds verbleven had, verklaarde u dat Leeds is voor de mensen van Leeds en dat u bent van de plaats waar u geboren bent (CGVS, p. 8). U zei dat als uw ouders er leven en uw broers en zussen, dat het dan uw plaats is (CGVS, p. 8). Op de vraag of u de stad miste antwoordde u negatief (CGVS, p. 8). Toen u later die vraag opnieuw werd gesteld of u iets miste, zei u dat u uw vriendin miste (CGVS, p. 17). Dat u verder niets anders zou missen van het stadsleven is echter niet aannemelijk. Volgens uw verklaringen woonde u immers negen jaar in het Verenigd Koninkrijk, meer bepaald in Leeds (CGVS, p. 6). Dat u van een grote Britse stad naar een klein Afghaans dorp verhuisde zonder iets te missen van het stadsleven, behalve uw vriendin, is niet aannemelijk gelet op het feit dat er in Leeds veel voorzieningen zijn, en dat er volgens uw beweringen noch elektriciteit, noch stromend water had in Wazghar (CGVS, p. 13). Dit element wijst erop dat u na

uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk niet bent teruggekeerd naar Wazghar, maar dat u elders verbleef.

Daarnaast werd gepolst naar mogelijke veranderingen die u opmerkte bij uw terugkeer naar Afghanistan. Initieel verklaarde u dat er dezelfde huizen waren in uw dorp zoals u ze zag, en dat er een paar nieuwe huizen gebouwd waren (CGVS, p. 8). Nogmaals gevraagd of er iets veranderd was, beweerde u dat het hetzelfde was zoals u het zag (CGVS, p. 8). Toen om bevestiging werd gevraagd dat u vertrok en dat na vijftien jaar alles hetzelfde was, zei u dat de huizen dezelfde waren, en dat enkele nieuwe huizen gebouwd waren (CGVS, p. 8). U verklaarde dat mensen van uw leeftijd volwassen waren en dat de jongeren oud waren, de cultuur en het leven waren niet veranderd (CGVS, p. 8). Na de pauze werd u geconfronteerd met het feit dat u er tot dan toe niet in geslaagd was het CGVS ervan te overtuigen dat u na uw vertrek uit het Verenigd Koninkrijk naar uw geboortedorp Wazghar ging en daar een jaar verbleef (CGVS, p. 13). Toen kon u plots wel vertellen over veranderingen, zoals een onverharde weg naar Sia Gerd die werd aangelegd, het kanaal dat nu verhard was met beton en stenen, dat er elektriciteit was, en dat er een waterpomp werd gebouwd (CGVS, p. 13). Ook herinnert u zich na de pauze dat er moskeeën werden gebouwd, dat er een verharde moskee was in uw dorp, en weet u plots dat er tankstations zijn in Sia Gerd waar de wegen nu verhard zijn (CGVS, p. 18). Dat u na de pauze er plots wel in slaagt om te vertellen over veranderingen in uw dorp wijst er alleen op dat u in staat bent om informatie op te zoeken via een smartphone, in het bijzonder omdat u voor de pauze tot driemaal toe gevraagd werd naar veranderingen die in uw dorp hadden plaatsgevonden. Dit element ondermijnt uw verklaringen over uw recente verblijfplaats eens te meer.

Gelet op alle bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw recent verblijf in uw geboortedorp Wazghar, waardoor aan de door u ingeroepen problemen evenmin geloof kan worden gehecht.

Het feit dat u op de hoogte bent van de geografie in de omgeving van uw geboortedorp Wazghar, wijst er louter op dat u van Wazghar afkomstig bent, maar bewijst niets over uw recent verblijf in Wazghar in 2014 en 2015.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Ghorband gelegen in de provincie Parwan na uw terugkeer naar Afghanistan in 2014. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recent verblijf in uw regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u na uw terugkeer in Afghanistan in 2014 en voor uw komst naar België in 2015 in het dorp Wazghar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan na uw terugkeer in 2014 (CGVS, p. 13, 24). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw herkomst uit Wazghar, maar dat u moet aantonen dat u na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk verbleef in Wazghar en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Toen u de eerste keer werd gewezen op het vermoeden dat u niet terugkeerde naar Wazghar in 2014, zei u dat er vragen gesteld konden worden, want dat u van daar was (CGVS, p. 13). Er werd u verteld dat het mogelijk is dat u afkomstig bent uit Wazghar, maar dat er getwijfeld wordt aan uw recent verblijf nadat u werd teruggestuurd uit het Verenigd Koninkrijk naar Afghanistan (CGVS, p. 13). U verklaarde dat uw familie, uw moeder en uw vader daar wonen en dat u geen andere familie heeft voor zover u weet (CGVS, p. 13). U werd er dan op gewezen dat het niet per definitie problematisch was als daar niet was geweest na uw terugkeer, en dat het vooral belangrijk is voor de beoordeling van uw asielaanvraag om te weten waar u werkelijk verbleven heeft voor uw komst naar België (CGVS, p. 13). U reageerde dat het niet is omdat u in het buitenland woonde, dat u het niet gewoon bent om in modderhuizen te wonen (CGVS, p. 13). U zei dat uw moeder van daar is, net zoals u, dat uw ouders daar zijn en dat u er dus ook moest leven (CGVS, p. 13).

Op het einde van het gehoor werd u nogmaals geconfronteerd met het feit dat er niet geloofd wordt dat u na uw verblijf in het Verenigd Koninkrijk in Wazghar zou hebben verbleven (CGVS, p. 24). U verklaarde dat u alles zei wat u weet (CGVS, p. 24). U zei dat het niet uw taak was om naar de straat te gaan en te zien welke nieuwe dingen er zijn, dat het belangrijk was voor u om thuis te blijven en dat u informatie gaf over wegen die dezelfde zijn, dat er nu auto's zijn in plaats van ezels, dat mensen zich vroeger te voet verplaatsten (CGVS, p. 24). U zei dat er geen bouwwerken waren, dus dat u er ook niets over kon vertellen en dat het allemaal hetzelfde was (CGVS, p. 24). Uw antwoorden werpen geen nieuw licht op de vaststelling dat u niet recentelijk uit Wazghar afkomstig bent.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die

zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegde veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Met de taskara en het paspoort dat u neerlegde, bent u er niet in geslaagd uw recente herkomst noch uw identiteit aan te tonen. Aangezien u verklaarde gekend te zijn zowel onder de naam Mirzai Mandozai als onder de naam Ahmad Mandozai (CGVS, p. 3-4). Er kan geenszins vanuit gegaan worden dat de naam op uw taskara of uw paspoort uw echte naam betreft. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt voorts dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn (zie administratief dossier). De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Bovendien kunnen deze documenten op geen enkele manier uw recente herkomst uit Wazghar aantonen.

Gelet op het feit dat geen geloof wordt gehecht aan uw recente herkomst, is het niet mogelijk dat u de dreigbrief die u neerlegt heeft ontvangen. Bovendien kan dergelijk stuk gemakkelijk door eenieder op uw vraag en instructie opgesteld zijn. Ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een bloeiende handel bestaat in dergelijke brieven, die worden opgesteld met het oog op een asielaanvraag in Europa.

Het document in verband met uw verwijdering uit het Verenigd Koninkrijk bevestigt louter dat u op 23 juli 2015 geland bent in Kabul, maar bevat geen informatie over uw verblijfplaats na die datum. De enveloppe die u neerlegde verandert niets aan bovenstaande vaststellingen, aangezien die hoogstens uw verklaring dat u post hebt ontvangen uit Afghanistan kan ondersteunen, wat niet ter discussie staat."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker aangeeft dat de vaststelling omtrent zijn laattijdige asielaanvraag in het Verenigd Koninkrijk niet motiveert waarom geen geloof kan worden gehecht aan het huidige asielrelaas, gaat hij voorbij aan de concrete motivering. Zo werd terecht gesteld dat verzoeker negen jaar heeft gewacht om een asielaanvraag in te dienen in het Verenigd Koninkrijk hetgeen erop wijst dat de problemen waardoor hij de eerste keer Afghanistan ontvluchtte niet van die aard waren dat hij internationale bescherming nodig had. Verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt dan ook ten zeerste aangetast. Dit wordt versterkt door de vaststellingen omtrent zijn naam. Het door verzoeker ontwikkelde betoog omtrent het gebruik van namen in Afghanistan dat hij ondersteunt met algemene informatie desbetreffend kan de *in casu* gedane vaststellingen niet verschonen. Waar verzoeker thans wil laten uitschijnen dat A. een deel is van zijn naam, die effectief door hem werd gebruikt, maar niet de belangrijkste naam is en dit in tegenstelling tot de naam M., gaat hij voorbij aan zijn eigen verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Aldaar gaf hij een voor- en achternaam op, zijnde M.M.. Bij de vraag of hij nog andere namen gebruikte antwoordde verzoeker ontkennend (stuk 19, Verklaring DVZ, vragen 1-3). Dat verzoeker twee verschillende namen gebruikt en dat hij in het Verenigd Koninkrijk onder een andere naam asiel heeft aangevraagd, ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid eens te meer. De algemene informatie omtrent het gebruik van namen in Afghanistan kan hier geen afbreuk aan doen.

De Raad ziet ook niet in op welke wijze het gebruik van twee verschillende namen indirect de authenticiteit van het neergelegde identiteitsdocument zou kunnen bevestigen. De theorie dat verzoeker de Dublin procedure kent en wist dat de Belgische staat aan de hand van zijn vingerafdrukken zou weten dat hij een asielaanvraag had ingediend in het Verenigd Koninkrijk waardoor het heel dom van hem zou zijn om een vals identiteitsdocument te laten opmaken op een andere naam dan de reeds gekende naam zijn slechts blote beschouwingen die geenszins enig bewijs vormen van zijn daadwerkelijke identiteit. Bovendien biedt het identiteitsdocument geen enkel inzicht in verzoekers verblijfplaats na zijn terugkeer naar Afghanistan.

Verzoekers betoog omtrent de dreigbrief kan evenmin overtuigen en is daarenboven geheel niet ernstig te noemen. De Raad stelt vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 19, Vragenlijst, vraag 3.5.) duidelijk sprak over schriftelijke en verbale bedreigingen van de taliban die hij persoonlijk via Mir Mohammed ontving. Hij verduidelijkte dat Mir Mohammad **hem** een brief van de taliban bracht en

dat **toen ook** verbale bedreigingen werden overgemaakt. Wanneer vervolgens werd gevraagd wanneer verzoeker deze **verbale en schriftelijke bedreigingen** ontving stelde verzoeker specifiek dat hij deze ongeveer 8 maanden geleden ontving en een week hierna het land ontvluchtte. Het betoog waarbij thans gesteld wordt dat hij reeds verbale bedreigingen ontving voor hij het land ontvluchtte en dat bij de aflevering van de brief aan zijn ouders eveneens verbale bedreigingen werden geuit, doet geen afbreuk aan zijn concrete verklaringen. Hij gaf immers op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk te kennen dat de brief aan hem persoonlijk werd bezorgd samen met verbale bedreigingen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde verzoeker dan weer dat de brief bij verzoekers moeder werd bezorgd en dat hij op dat moment het land reeds verlaten had. Het kan dan ook bezwaarlijk worden volgehouden dat verzoekers verklaringen desbetreffend niet tegenstrijdig zijn. Ook ziet de Raad niet in op welke wijze de vraag naar het tijdstip waarom verzoeker de verbale en schriftelijke bedreigingen ontving op de Dienst Vreemdelingenzaken in het licht van zijn eerdere verklaringen verwarrend zou kunnen geweest zijn.

Het door verzoeker ontwikkelde betoog waarbij wordt gezinspeeld op het gegeven dat verzoeker onmogelijk kan weten welke incidenten zich hebben voorgedaan in zijn regio van herkomst die volgens de bijgevoegde informatie 900 vierkante kilometer groot is terwijl er geen internet beschikbaar is, kan niet overtuigen. Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat het district waaruit verzoeker zogenaamd afkomstig is geteisterd wordt door geweld. Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie (EASO rapport) blijkt zelfs dat verzoekers district Ghorband één van de twee districten is van Parwan met de meeste veiligheidsincidenten, waarbij gewapende confrontaties, luchtaanvallen en explosies deel uitmaken van het leven in de regio, alsook de taliban een pertinente rol hierin speelt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker geen enkel concreet incident kan opnoemen dat er in zijn regio van herkomst is voorgevallen. Dat de incidenten zich niet in zijn geboortedorp hebben afgespeeld vormt hiervoor geen hinderpaal. De door de commissaris-generaal aangehaalde incidenten zijn geen kleine aangelegenheden, maar betreffen belangrijke gebeurtenissen, waardoor van verzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij er enige notie van heeft. Waar verzoeker stelt dat de informatie in het administratief dossier enkel spreekt van incidenten in de vallei van Ghorband, de stad Ghorband of het Sia Gerd district, moet worden opgemerkt dat uit de informatie blijkt dat deze incidenten allen plaatsvonden in verzoekers district van herkomst Ghorband (oftewel Shiagherd).

Verzoeker stelt zelf afhankelijk te zijn van radio en televisie voor enige berichtgeving, waardoor de Raad van oordeel is dat verzoeker toch van enig concreet incident moet op de hoogte zijn geweest. Verzoeker toont daarbij ook niet aan dat zijn dorp volledig van de buitenwereld was afgesneden en hij in een soort van cocon leefde. Verzoeker gaf zelfs te kennen dat hij in Shia Gerd inkopen ging doen (stuk 6, gehoorverslag, p. 18). Indien verzoeker daadwerkelijk een jaar in zijn geboortedorp verbleef dan kan de ernstige situatie en de veelheid aan incidenten in zijn regio van herkomst hem redelijkerwijze niet zijn ontgaan, waardoor wel degelijk kan worden verwacht dat hij enig concreet incident kan duiden. Dat verzoeker informatie kon geven over incidenten toen hij nog in het Verenigd Koninkrijk was, kan niet aantonen dat hij van juli 2014 tot aan zijn vertrek in zijn geboortedorp verbleef.

Verzoeker meent dat er onredelijke eisen worden gesteld; hij acht het immers niet redelijk dat hij een gedetailleerde beschrijving moet geven van elk incident in een regio van 900 vierkante kilometer waar in de relevante periode elke week een ernstig gerapporteerd incident plaatsvond. Op basis van de hoger gedane vaststellingen kan echter niet worden afgeleid dat van verzoeker verwacht wordt dat hij een gedetailleerde beschrijving moet geven van elk incident in een regio van 900 vierkante kilometer waar in de relevante periode elke week een ernstig gerapporteerd incident plaatsvond. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker tijdens het gehoor zelf geen concreet incident wist aan te geven, waaruit zou kunnen blijken dat hij aldaar daadwerkelijk aanwezig was. Aangezien verzoeker zelf geen enkele concreet incident wist aan te geven, werd bijgevolg gepolst naar belangrijke incidenten, zoals een Navo luchtaanval in de periode van zijn verblijf daar. Er werd echter vastgesteld dat verzoeker ook hier geen enkele notie van had. Aangezien verzoeker zelf aangeeft dat er elke week een ernstig gerapporteerd incident plaatsvond, kon des te meer worden verwacht dat hij concrete incidenten kan aangeven, minstens iets kan herkennen wanneer ernaar wordt gevraagd, hetgeen bij verzoeker ook niet het geval was.

De Raad dient vervolgens de verwerende partij bij te reden waar deze stelt dat verzoeker geen doorleefd verhaal wist te vertellen omtrent zijn thuiskomt bij zijn familie en zijn dorp in Afghanistan. De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen omtrent het weerzien van zijn familie alle emotionele beleving ontberen, die wel degelijk kan worden verwacht bij een dergelijke hereniging met zijn familie na een dergelijke lange tijd. Verzoekers verklaringen zijn desbetreffend dermate oppervlakkig dat zij geenszins een waarachtige weergave kunnen vormen van een dergelijke gebeurtenis. Iedere

asielzoeker staat bloot aan een zekere vorm van stress en zenuwachtigheid tijdens het gehoor. De Raad ziet niet in op welke wijze dit een hinderpaal kan vormen voor het afleggen van doorleefde verklaringen. Waar hij ter staving van het feit dat hij zijn ouders daadwerkelijk heeft teruggezien foto's toevoegt die naar eigen zeggen werden getrokken in het geboortedorp, moet worden opgemerkt dat uit deze foto's geenszins kan worden afgeleid waar ze genomen zijn, noch of de hierop afgebeelde personen verzoekers ouders en familie zijn.

De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat verzoeker na de pauze tijdens het gehoor er plots wel in slaagt om te vertellen over veranderingen in zijn dorp zoals het voorhanden zijn van elektriciteit, waterpompen en motorfietsen terwijl hij voor de pauze nog stelde dat het leven er niets veranderd was. De argumentatie dat uit bijgevoegde informatie blijkt dat er in de regio geen internet voorhanden is dat en dat de kans dat hij dergelijke zaken op internet zou vinden erg klein is kan niet overtuigen. De Raad ziet immers niet in waarom het gebrek aan internet in verzoekers regio zou verhinderen dat er omtrent de situatie aldaar niets op het internet te vinden zou zijn. Het argument dat verzoeker nooit werd geconfronteerd met het idee dat hij tijdens de pauze iets op internet zou hebben opgezocht waardoor hem de gelegenheid werd ontnomen te verklaren dat zijn advocate tijdens de pauze erop had aangedrongen om meer details te geven, verschoont zijn houding niet. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker eerst verklaart dat het leven in zijn dorp niet gewijzigd is om wat later te vertellen over veranderingen in zijn dorp zoals het voorhanden zijn van elektriciteit, waterpompen, en motorfietsen. Bovendien kunnen deze verklaringen niet uitgelegd worden door de aansporing van zijn advocaat om meer details te vertellen. Deze verklaringen staan immers in schril contrast met zijn eerder verklaringen en kunnen dan ook niet beschouwd worden als verdere detaillering van eerdere verklaringen.

Waar verzoeker aangeeft dat hij verwesterd is, dat hij meer dan tien jaar in Europa heeft gewoond, dat hij geen lang haar of een baard heeft, dat hij vrijer omgaat met vrouwen, vlot Engels spreekt en tijdens zijn verblijf in Afghanistan zijn uiterlijk heeft behouden zoals blijkt uit de foto die verzoeker bij het verzoekschrift voegde, hetgeen in de ogen van de taliban aantoonde dat hij erg Westers is en spreekt over bedreigingen tijdens zijn verblijf in zijn geboortedorp omwille hiervan, moet worden opgemerkt dat verzoeker zijn recente verblijfplaats in Afghanistan niet aannemelijk maakt.

De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als een verwesterde jongeman gepercipieerd en gevisieerd zou worden. Hij toont op geen enkele manier aan dat hij door zijn verblijf in Europa zodanig verwesterd is dat hij door zijn herkomstgemeenschap niet meer zal worden geaccepteerd en een doelwit vormt van de taliban. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie, zonder dergelijk risico concreet aan te tonen, volstaan in dezen niet.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, met hierbij gevoegd: "*identiteitsdocument vrouw*", "*trouwakte*", "*ID vader*", "*ID moeder*". Deze stukken worden bij gebreke van voor eensluidend verklaarde vertalingen met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 niet in overweging genomen. Verzoeker verduidelijkt bovendien op geen enkele manier op welke wijze dergelijke documenten zijn recent verblijf in zijn geboortedorp zou kunnen aantonen.

Uit voormelde vaststellingen blijkt dat verzoeker *in casu* niet aannemelijk heeft gemaakt waar en onder welke omstandigheden hij verbleven heeft voor zijn komst naar België nu er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in zijn geboortedorp in het district Ghorband in de provincie Parwan na februari 2014. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van zijn vrees voor vervolging en zijn nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over zijn feitelijke herkomst en zijn eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent verbleef in zijn geboortedorp in het district Ghorband in de provincie Parwan, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF